

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölzóalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Megint kiegyezési tárgyalások.

Pécs, 1899. március 29.

Három esztendeje kísért ez a tengeri kigyó és zavarja a politika vizeit, helylyelközzel olyan hullámokat támasztva, amelyek már-már elsúlyesztéssel fenyegették realis biztosítékokban szükölködő alkotmányunk hajóját.

Magyar miniszterek Bécsbe, osztrák kormányférfiak Budapestre szaladgáltak ez idő alatt s fejüket összedugva tanácskoztak folyton. A kiegyezésen? Dehogy, az már meg van régen, hanem azon, hogyan lehetne az összbirodalmi egységet a gazdasági téren megmenteni annak a törvényben szigoruan meghatározott előfeltételei nélkül, mert a hatvanhetes törvény lelkiismeretes betartása mellett már régen szét kellett volna válnunk s berendezni a magunk gazdaságát külön, önállóan.

A hatvanhetes törvényt, a melyet változhatlan alaptörvénynek hirdettek három évtizeden keresztül, megbolygatni, abból kidobni azt a keveset is, ami a magyar nemzet jogait biztosítja, nem merészelték, mert attól tartottak, hogy a többi is utána pusztul. Végrehajtani a nekünk kedvező jogbiztosító intézkedéseit tiltotta Bécs érdeke, a melynek föltétlenül érvényesülnie kell nálunk is: nem maradt hát más hátra, mint kecske-káposzta politikával keresni a kibuvót, a melyen a hatvanhetes törvényt

annak megdöntése nélkül megkerülni s a közösséget ennek ellenére is tovább föntartani lehessen.

Ebben az egérut-keresésben teltek el az utóbbi évek, míg azt végre az ischli klauzula alakjában megtalálni vélték, kimondván, hogy a közösség státus kvója maradjon fönn mindaddig, míg vagy a kiegyezési törvény a hatvanhetes törvénynek megfelelő módon létre nem jő, vagy míg a törvényhozás másként nem intézkedik. Nem a közösség föntartását, hanem annak megszüntetését köttették tehát olyan törvényhozási intézkedéshez, a melyről tudták, hogy az létre soha sem fog jönni, mert belátható időn belül legkisebb kilátás sem volt arra, hogy ily irányu intézkedéshez a törvényhozás valamennyi faktorának a megegyezése megszerezhető legyen.

Ez idézte föl a nagy parlamenti harcot a magyar országgyűlésen s ezt csak Széll Kálmán közbelépése volt képes lefegyverezni azzal a korona által is elfogadott formulával, hogy a közösség státus kvója legfőlebb 1904. év végéig tartható fönn külön törvényhozási intézkedés nélkül s ha ez idő alatt a kiegyezést a hatvanhetes törvényben előirt módon mindkét szerződő fél törvénybe nem iktatná, bekövetkezik a gazdasági különválás.

De alig jött létre ezen az alapon a parlamenti békekötés, már Széll Kálmánnak kormányelnöki minőségben tett első

bécsi látogatása alkalmat szolgáltatott a bécsi és az ennek nyomán haladó budapesti sajtónak, hogy ezt a látogatást ismét a kiegyezési tárgyalásokkal hozzák kapcsolatba és szinte fenyegető hangon pengették, hogy az ischli klauzula elejtése újabb nehézségeket fog okozni, mert az osztrák kormány nem hajlandó a Széll-féle formulát elfogadni.

Akkor aztán az új magyar kormány elég erélyesen tudtára adta a ballon d'essayt eregető bécsieknek, hogy az osztrák kormány ilyes beleegyezésére nem is reflektál s azért eszébe sem jut, vele a Széll-féle formula elfogadása iránt tárgyalásokba bocsájtkozni. A törvény értelmében Magyarország az önálló vámterület jogi alapján áll már ma is, ezen az alapon a koronával egyetértőleg hajlandó önálló rendelkezéssel föntartani a közösséget meghatározott időpontig az osztrák részről betartandó reciprocitás föltétele alatt. Ebbe az intézkedésbe tehát az osztrák kormánynak beleszólása nincsen, csak el kell határozni, föntartja-e a viszonyosságot vagy nem, de arra nézve nem alkudozhatik velünk tovább, hogy önálló rendelkezésünk föltételeit s időtartamát megváltoztassuk.

Ez a lecke azonban nem volt elég az osztrák vaskalaposoknak, mert most, hogy Széll Kálmán megint Bécsben járt s közben tanácskozott az osztrák miniszterelnökkel, ismét fölütötte a fejét az a képtelen

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az ibolyacsokor.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A fiatal Poprády báró megírta a tisztartójának, hogy pár nap mulva huzamosabb időre leutazik a birtokára.

Mikor az öreg tisztartó megkapta a báró levelét, hát biz elcsodálkozott annak a tartalmán. Nyolc éve, hogy az öreg Poprády báró meghalt s fia azóta egyetlen egyszer sem kereste fel birtokát. A fővárosban élt, mint annyi sokan s csak úgy a tisztartója leveleiből értesült néha egyről-másról.

De ha úgy megkérdezték volna, hogy tulajdonképen mennyi birtok urának is vallja magát, hát biz nem igen tudta volna megmondani. Ugy gondolkodott, hogy minek bajmódjék ő a gazdasággal, annak ezerféle ügyesbajos dolgaival.

Ott van a tisztartó, meg a többi fizetett ember, majd eligazitanak azok mindent. A fő dolog az, hogy neki rendszeren megküldjék a pénzt. Azzal aztán nem sokat törődött, hogy honnét, miből telik az a rengeteg összeg, a melynek ő évente a nyakára hág.

Pedig biz nem ártott volna a fiatal bárónak néha-néha utánna nézni a számadásoknak.

Mert biz az a sok fizetett ember mindenre gondolt inkább, mint a gazdájuk érdekeire. Különösen a tisztartó uram gazdálkodott nagyon pongyolán, illetőleg nagyon ügyesen, már ami a saját hasznát illette.

Nem volt senki, aki ellenőrizze, hát biz úgy tett mindent, a hogy ő jónak látta. A gazdaság sok hasznot hajtott, de még sem annyit, a mennyit a fiatal báró el ne költött volna. A tisztartó meg csak küldözgette a pénzt, a mennyi kellett. Azt nem írta soha urának, hogy a birtokból már nem igen telik a sok nagyuri kedvtelésre. Minek keltsen aggodalmakat a fiatal báróban? Hadd mulasson, a meddig lehet.

Csak hogy már nem sokáig tarthatott ez az állapot. Több volt már csaknem az adósság, mint a birtok. És a hitelező maga a tisztartó volt. A sajátjából fedezgette a kiadásokat, a magából küldözgetett a bárónak pénzt. Egészen tervszerűen dolgozott. Biztos volt a számítása, csak várta még azt a napot, mikor betelik a mérték, aztán ő ül bele a pompás birtokba. Már előre kéjelgett ebben a gondolatban.

És a mérték betelt. Többet már a tisztartó sem adhatott, mert őt is szorongatták a hitelezői. Irt hát a bárónak, hogy jöjjön haza, mert fontos, halaszthatatlan intézkedésekre van szükség itt lenni.

Erre a levélre határozta el magát Poprády báró, hogy leutazik a birtokára.

Nem ugyan, mintha valami nagy fontosságot tulajdonított volna a levélnek, de úgy vágyódott már egy kis tiszta, üde falusi levegő után. Lelke, szive megundorodott már a folytonos élvezetektől. Kezdte unni az örökös kalandhajászásokat, a fizetett csókokat s valami tiszta, illatos virág után áhitozott, a mi ott nyílik a harmatos réten, a csobogó patak partján.

Szinte örült, mikor a robogó vonat mindig messzebb és messzebb röpitette a fővárostól s úgy érezte, hogy a mennivel közelebb ér az ő falujához, annál jobban megszállja a lelkét valami erős vágyódás, hogy új, szebb életet fog kezdeni. Munkálkodni, dolgozni fog. Elég volt a léhaságból s itt az ideje, hogy komolyan fogja föl az életet.

Arra persze távolról sem gondolt, hogy előbb kellett volna így gondolkozni, — most már késő.

Nyugodtan, szinte bizonyos önelégültséggel lépett ki a perronra, mikor végállomására ért.

Egy inastéle ácsorgott az állomáson, ki, mikor megpillantotta a báró elegáns alakját, sietve futott oda, hogy szolgálatát felajánlja.

— Nincs szükségem rád, — mondta a báró — csomagot nem hoztam magammal. Majd utánam küldik.

Aztán odasietett a reá várakozó kocsához, mely gyorsan vitte tovább s csakhamar befordult az ősi kastély udvarába.

hiresztelés, hogy ennek a tanácskozásnak az képezte a tárgyát, vajjon az osztrák kormány hozzájárul-e az ischli klauzula megváltoztatásához?

A „Neues Wiener Abendblatt“ a Thun-Szell-féle konferenciáról vezércikkre, a többi közt ezeket írja: „Aligha tévedünk, mikor föltételezzük, hogy ebben a konferenciában a magyar kormányelnök közölte Thun gróffal azt a változtatást, a melyet ő az ischli megállapodáson eszközölt... A magyar törvényhozás egyoldalú intézkedéseinek első föltétele Ausztria viszonyossága, az osztrák kormányhoz tehát hozzá kell járulnia az ischli klauzula megváltoztatásához. Most már csak az a kérdés, hogy *minő érdemleges kifogásokat tesz majd az osztrák kormány a Szell-formula ellen.*“

Érdemleges kifogásokat helyez tehát kilátásba a sugalmazott bécsi ujság s nem gondolja meg, hogy az ilyen érdemleges kifogásoknak nem újabb alkudozás, hanem csak a közösség időleges föntartására nézve tett ajánlat visszavonása lehet a folyománya. Az ischli megállapodáshoz sem a mostani magyar kormány hozzá nem járult, sem arra a magyar országgyűlésen többség kapható nem lesz, az osztrák kormányhoz tehát nincs más válasza, mint vagy biztosítani a viszonyosságot a följánlott föltétel alatt, vagy visszautasítani az ajánlatot s áttérni a külön gazdaság rendszerére.

Bécsben úgy látszik feledik, hogy már nem Bánffy báróval van dolguk, aki hajlandó volt minden kívánságukat teljesíteni s idehaza az ő többsége fölötte is szabadon rendelkezett. Most már a kormányelnök is más, de más a többség is, amely a Szell-formulát olyan ultimátumnak tekinti, a mire nézve további alkudozásba nem bocsátkozik: ezt csak vagy elfogadni, vagy visszautasítani lehet. Első esetben meg-

marad a közösség 1904. végéig, az utóbbiban az önálló vámterület jogi álláspontjáról áttérünk annak tényleges megvalósítására.

A bécsi urakat, úgy látszik, megteveszti az a nagy békesség, amely a magyar parlamentben tanyát ütött s azért hiszik, hogy most könnyű lesz azt irántuk való engedékenységre bírni: a jogfosztó ischli megállapodást rehabilitálni, hadügyi költséget ész nélkül emelni stb.

Pedig meg kellene gondolniok, hogy azt a nagy békességet nálunk épen az hozta létre, mert az új kormány utját állni ígérkezett a jogfosztásnak, amely ígérteréről már csak azért sem feledkezhetik meg, mert akkor a békét az elcsendesedett harcnál még elkéseredettebb háborúság váltaná föl, a melyben aligha lennének többségben az osztrák érdekek szószólói.

H i r e k.

Pécs, 1899. március 29.

Ének a nagyhétre.

A bösz tömeg közt ott állott középen
A szegény faja hallgatag — sötéten.

És rajta vasszögekkel átalútve
Egek világa, embereknek üdve.

Körül üvöltve, bögve zug a csorda,
A tiszta bárányt káromolva sorba.

Mocsokkal egy szent képit kente össze:
Zsidók királya, hadd látom, lejösz-e?

No most mutasd meg azt a nagy hatalmat!
— S ő kékes ajkát összefogva hallgat.

Az is, kit nem rég ő állita lábra,
Botját a sánta szent szemébe vágta:

Hóhéraid elüzni fogsza, kapd meg
És most ez egyszer szabadíts magad meg!

A bot nyomába vérkönyük peregnek
S röheje kél a csöcseléktömegnek.

A bárót a tisztartó fogadta. Mély bókál üdvözölte urát, csak a tekintetében volt valami gúnyos, kárörvendő kifejezés.

Aztán együtt mentek fel a báró lakosztályába. Poprády átöltözött s eközben néhány kérdést intézett tisztartójához.

— Hát hogy vagyunk tisztartó uram? Baj van, mint írja, de remélem, kiheverjük. Ne is hozza elő ma még a dolgot, majd holnap. Ma nincs kedvem a komoly tárgyalgatásokra.

— Amint parancsolja méltóságod — válaszolt a tisztartó s mosolygott.

— Nekem mindegy, akár ma, akár holnap, — gondolta magában. A játszma az enyém s holnap már én leszek itt az úr.

A meleg, tavaszi napsugár meg belopódzott a szobába s ott táncolt, rezgett a fiatal báró elegáns, megnyerő alakján. Talán a szívébe is belopta magát. Legalább úgy érezte Poprády, mintha valami édes, jóleső melegség szállná meg a lelkét s úgy vágyódott ki a szabad természetbe, az erdő hallgató csendjébe.

Tisztartóját elbocsátotta s aztán ő is megindult. Amint a parkon végig ment, feltűnt előtte a családi sirbolt ott a hársak alatt. Édes anyja jutott eszébe. Akaratlanul is a kriptának indult.

Csak akkor állt meg, mikor észrevette, hogy valaki ott térdel a kereszt előtt. Egy fiatal, meglepően szép leány volt az — Piroška, a tisztartó egyetlen leánya.

A báró nem ismerte a leányt s nem tudta elgondolni, hogy honnét szakadt ide,

erre a vadvirágos, széna illattal telt helyre ez a gyönyörű, harmatos virágszál.

Csak nézte hosszan, merengőn. Nem jutott most eszébe kalandra gondolni. Valami szent, áhitatos érzelm szállta meg a lelkét. Szeretett volna odatérdeni amellé az imádkozó angyal mellé s úgy imádkozni ott valami édes, nagy, tiszta boldogsáért.

Sokáig nézte a leányt. Aztán lassan megindult a kriptá felé. Léptének zajára figyelmes lett a leány is. Felemelte fejét s tekintetük találkozott. A leány arcán tüzrózsák takadtak, s a báró zavartan emelte meg kalapját.

Közelebb ment a leányhoz. A leány is felkelt s menni akart, de a báró visszatartotta.

— Bocsásson meg kisasszony, hogy zavarom. Poprády báró vagyok. Ma jöttem haza s első utam ezeknek szól itt, — kik már nem élnek. Régen voltam itt; nem szép ez tőlem, de így van. Röstellem saját magam előtt e kegyelet hiányt s tán azért érzek igaz, őszinte hálát, ön iránt kisasszony, ki tán pótolta, a mit én elmulasztottam. Ön itt imádkozott s talán éppen az — én halottaimért. Köszönöm, tiszta szíveimből köszönöm.

Őszinte, igaz szavak voltak ezek. A fiatal bárónak igazán érző, nemes szíve volt, csak a vezető hiányzott. Most megszólalt benne a jobb indulat s tekintetében ott ült lelkének egész nemessége. Még egy könnycsepp is ott rezgett szempilláin.

A leány meg ott állt kipirult arccal, le-sütött szemekkel. Csak hallgatta a fiatal bárót s úgy érezte, hogy annak minden egyes szava a szívébe nyilallik s olyan édes rez-

Szelid fejét ő szóvalan lehajtja,
Majd kérlelő imára nyilik ajka:

Kinek lándzsája ép most szívit érte,
Irgalmat esd az oktalan pribékre.

Olajfák árnyán hús habok locsognak:
Az ő ajkára ecetet locsolnak.

Egy gyermek jó, kicsiny kezén parittyá
S szent homlokát kövével meghajítja.

Bösz emberek jövén veszett dühökbe
Sikoltanak a Messiást lepökve.

Szemükbe gyilkos boszu lángja rezgett
S megrugdosák a vémosott keresztet.

Fürösztöni kisdéd gyermekét a vérbe:
Egyik letérdelt a kereszt tövébe.

Mezatlenségét csufolva a másik:
De ő szeliden csak tovább imázik.

Körülötte a pokol viharja zengett
S fehér arcáin szent mosoly derengett.

Mert régen a mennyekbe járt a lelke,
Honnan egész világot átölelte. —

De im zugásaként a fergetegnek,
Eláll szilaj moraja a tömegnek.

És kérdő suttogás kel minden ajkon,
A hogy jajongva utat esd egy asszony.

A Jézus nála nem halálra váltabb
S ruhájánál csak lelke volt ziláltabb.

Veté szemét az Isten egy fiára
S szívéhez kapván karját kitérta.

S ajkával a véres keresztre forrva,
Lélektelen, némán esett a porba.

S fölsira Jézus a magas keresztben:
Atyám, atyám, miért hagytál el engem!

— És ajkrul-ajkra szállt sebes suhanva:
Ez a Galilleusnak édes anyja.

M. F.

gésbe hozza egész valóját. Szólni akart, de zavarában nem tudta, mit mondjon.

— Kihez legyen szerencsém? — kérdezte a báró kissé izgatott, remegő hangon.

— Piroška vagyok, a tisztartó leánya, válaszolt a leány s tekintetét lassan fölemelte a báró arcáig.

— Ugy hát újra fogadja hálámat Piroška kisasszony. Most látom először az életben, de érzem, hogy e találkozást feledni nem fogom soha. Ön nem ismert engem s mégis imádkozott azokért, kik egyedül csak az enyéim.

— Báró ur nagyon is kegyes irántam — szólt a leány lágyan csengő, dallamos hangján.

— Én imádkoztam azokért, kik itt pihennek, hisz azok is emberek voltak. Érdemeiket akarok szerezni, hogy majdan legyenek, a kik én érettem is imádkozzanak.

— Aztán imádkoztam az élőkért is. Talán báró urért is elrebegetem egy rövid föhászt, . . . hogy ne érje soha semmi . . .

Itt elhallgatott a leány. Nem mert szólni; félt, hogy sokat talál mondani. Sejtett valamit atyja terveiből, gondolta, hogy veszély fenyegeti a fiatal bárót. De nem akart első lenni, ki ezt a báróval tudassa.

Poprády remegő szívvel leste a leány szavait. Ugy el tudta volna hallgatni. Szinte fájt neki, hogy a leány elhallgatott.

— Mit akart mondani Piroška? Miért nem fejezte be, a mit gondolt.

A leány egy ideig hallgatott. Aztán lassan felemelte szemét s tekintete ott pihent meg a báró nemes, térfias vonásain. Aztán kissé remegő, szinte siró hangon szólt.

Napirend 1899. március hó 30-án.

Naptár: csütörtök, március 30. — Róm. kath.: Nagycsütörtök. — Prot.: Cirill. — Görög-kel. (március 18.) Kvirin. — Zsidó: Nisan 19. — Nap két 5 óra 45 perckor; nyugszik 6 óra 25 perckor. — Hold két 11 óra 2 perckor éjjel; nyugszik 7 óra 3 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, hőemelkedés várható.

— **(Nagyszerda.)** Ma vették kezdetüket templomainkban a nagyheti gyászszertartások. A székesegyházban délután 4 órakor zsolozsmaénekkelésel egybekötött ájtatosság volt, mely alatt Jeremiás siralmait énekelték s a székesegyházi énekhar régi latin énekeket adott elő. A ferencrendiek templomában szintén volt délután 4 órakor ájtatosság. Holnap, nagycsütörtökön, a székesegyházban 9 órakor nagymise lesz, mely közben a harangok elnémulnak. A misét *Hetyey* Sámuel megyéspüspök fogja mondani, a ki elvégzi az olajszentelést is és megáldoztatja a papságot s a hiveket. Mise végeztével következik a nagycsütörtöki lábmosás. A belvárosi templomban holnap délelőtt 9 órakor szintén lesz szentmise. A ferencrendiek templomában 8 órakor, délutáni ájtatosság 4 órakor lesz. Végül az Irgalmasok templomában reggel 7 órakor lesz Istentisztelet.

— **(Uj lelkész.)** Az evang. egyházközség gyengélkedő lelkésze, *Jeskó* Lajos mellé kirendelt *Fischl* Tóbiás segédlelkész megérkezett a györmegyei Beziből Pécsre. Az evang. templomban nagypénteken délelőtt 9 órakor istentisztelet lesz, egyházzónoklással egybekötve, melyet az új lelkész fog tartani.

— **(A vörheny ellen.)** A szórványosan fellépett vörheny tovaterjedésének megakadályozása céljából *Vaszary* Gyula rendőrőrkapitány rendeletet adott ki, melyet miheztartás végett egész terjedelmében itt közlünk: »Felkérem mindazokat, kiknek vörhenyben szenvedő betegek vannak, hogy azokat külön

szobába elhelyezve ápolják és velük csakis az ápolók érintkezzenek, kik akár a kezelő, akár a kerületi orvos uraktól az erre, valamint a fertőtlenítésre vonatkozó utasításokat kikérjék és azokhoz szigorúan alkalmazkodjanak; azon betegek pedig, kik külön szobában nem ápolhatók, kivétel nélkül ápolás végett kórházba szállítandók. A betegápoló a házat — míg a beteg fel nem gyógyult és kellőképp fertőtlenítve nem lett — el nem hagyhatja. Tekintve, hogy a betegség a veszélyes érintkezéssel tovább terjedhet — ugyanazért a beteg hozzátartozói ettől óvakodjanak és az előírt fertőtlenítést a legszigorubb módon fogantassák. Az ellenőrzés gyakorlására a ker. orvos urakat kérem fel és a tisztasági felügyelőket szigorúan utasítom.

— **(Önkéntesek öröme.)** A husvétii csillaghullás napja volt ma az önkénteseknél. Napiparancsban hirdették ki mindazok neveit, kik felvarrathatják a csillagot a waffenrockjaikra. Ennek öröme ma este az önkéntesek bankettet rendeznek a Vigadóban, hogy méltóan megüljék az első csillaghullást, melyben részesültek.

— **(Névmagyarosítások.)** *Löwy* Ödön és *Ernö*, tabi illetőségű nagykanizsai lakosok *Lévaira* — *Krausz* Jenő, kaposvári illetőségű, ugyanottani lakos pedig *Kopárra* változtatták vezetéknevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Szólószeti és borgazdasági tanfolyam.)** A hivatalos lap mai száma közli az ápril 27-től május 10-ig és október 14-től október 27-ig Pécsváradon és Kaposvárott tartandó szőlő és borgazdasági tanfolyamokra vonatkozó pályázati feltételeket. A pályázati feltételek ápril hó 8-ig adandók be a kir. tanfelügyelőhöz. A Pécsváradon rendezendő tanfolyamot eddig Pécsen tartották, de mert a város nem adott számára helyiséget sem, azért most áttették Pécsváradra.

hosszu folyosón. De egyszerre megállt, mert ott állt előtte *Piroska*. Sáppadt, halavány volt a leány s a hangja is úgy remegett, mikor beszélt.

— Bocsásson meg báró ur. Én igazán sajnálom.

— De ha már elmegy, hát legalább valami emléket vigyen magával,

A báró érezte, mint futja át egész valóját valami édes melegség. Önkénytelenül a leány keze után nyult s úgy beszélt hozzá.

— Köszönöm *Piroska* őszinte szavait. Emlékeim csak egyet kérek. Azt a kis ibolya csokrot, a mely keblén virít. Erről legalább majd eszembe jut, hogy van valahol egy angyal, a ki én értem is imádkozik. És ez a gondolat, ez a tudat erőt fog adni minden küzdelmemben.

A leány szó nélkül átadta az ibolya csokrot. A báró hirtelen egy csókot lehelt az ibolyákra, aztán szólani akart. De érezte, hogy a szívet megszállja valami gyöngeség, ő pedig erős akart maradni.

— Isten áldja meg *Piroska*! — Köszönt a leánynak s aztán büszke léptekkel indult kifelé.

A leány meg hosszan nézett utána s tán észre sem vette, mint szántják végig harmatos arcát a könnyek . . .

Poprády meg csak sietett ki a parkból. Lelkét zürzavaros érzelmek tartották fogva. Keserűség, boldogság volt-e, maga sem tudta. Csak azt a kis ibolyacsokrot nézegette, annak illatát szívta be. És ez az illat oda szállt a szívébe, a lelke közepébe, s úgy érezte, hogy az a kis ibolya csokor drágább előtte mindennél.

Hát bizony ehhez a szűkmarkusághoz nem kell bővebb kommentár!

— **(Kinevezés.)** A kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóság *Szabó* Gyula, marcalii adóhivatali díjtalan gyakornokot, ugyanezen adóhivatalhoz ideiglenes minőségű díjas gyakornokká nevezte ki.

— **(Pályázat.)** A dunaföldvári adóhivatalnál egy adótisztai állás van üresedésben. Pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be a szegzárdi kir. pénzügyigazgatósághoz.

— **(Apagyilkos.)** Borzalmas apagyilkosság történt a napokban *Madocsa* községben, a hol *Tarcal* András saját édes atyjának a fejét hasította szét baltával. A csendőrség a minden emberi érzésből kivetkezett fiut elfogta, a ki habozás nélkül beismerte szörnyű tettet, melyért a bíróság előtt fog beszámolni.

— **(Tűzet okozó gyermekek.)** Ismét kaptunk hírt olyan tüzesetekről, melyeket felügyelet nélkül hagyott kis gyermekek okoztak ártatlan játék folytán. Így *Jeszenszky* Józsefnek alsó-hídvég-pusztai erdejében tűz volt a múlt héten, mely egynegyed hold erdőt elpusztított. A tüzet három, öt-hat év körüli gyermek okozta, kik gyufával tüzet gyújtottak az erdőben. A gyermekek szüleit feljelentették a paksi járásbírósnál. Beremenden *Tóka* Pál kunyhója hasonló ok miatt égett le. Ennek a károsnak saját kisfia okozta a tüzet, ki szintén a felügyelet hiánya miatt gyufához jutott s azt játékból a kunyhóban gyújtogatta. Végül *Jágonak* községben *Lowig* Mihály pajtája lett a tűz martalékvá, melyet szintén két kisgyerek okozott, a kik a pajtában a szalmát játék közben meggyújtották. S mindeme tüzek által okozott kár meg se térül, mert a leégett épületek nem voltak biztosítva.

— **(Népszámlálás 1900-ban.)** Tudvalevőleg a törvény a népszámlálást minden tizedik, illetve a 0 számmal végződő években, január hó elsején, a kir. statisztikai hivatal vezetése alatt, az egész országban egyszerre rendeli el. Az így 1900. január hó elsején megtartandó népszámlálás elkészítésére már megkezdődtek a munkálatok a kir. statisztikai hivatalban és az ahhoz megkivántató nyomtatványok nemsokára szétküldetnek az összes hatóságok és közegekhez.

— **(A rézkrajcárok vége.)** Az 1 és 1/2 krajcárosoknak is vége lesz nemsokára. hogy egyszermindenkorra helyet adjanak a két és és egy filléreseknek. A pénzügyminiszterium már intézkedett, hogy a krajcárok a magánforgalomban csak is ez év június 30-ikáig fogadhatók el. Ez időtől fogva december 31-ig csak is adóhivataloknál lehet velük fizetést teljesíteni. De december 31-ike után azonban már sehol sem fogadják el és értéküket teljesen elveszítik.

— **(Eltűnt ötforintos.)** *Minnig* Ádám gordisai lakos furcsán járt a napokban. Elment Egyházbérré és ott *Marton* Istvántól vett egy tehenet hatvanöt forintért. Hogy a tehen árát kifizesse, no meg hogy áldomást igyanak az adásvételre, bement az eladóval egy korcsmába s ott borozgatás közben kivett a zsebéből egy csomó ötös bankót és számlálni kezdte azokat, hogy belőlük az eladót kifizesse. Egyszerre valaki a háta megett egy ötforintost kikapott a kezéből s mire hátrafordult, már el is tűntette, úgy, hogy *Minnig* nem tudhatta meg, ki volt a vakmerő

— Báró ur, csak arra kérem, ne gondoljon felőlem rosszat soha. Én nem vagyok rossz. Apámat se atkozza, — mert ő atyám. Én . . . Majd imádkozni fogok . . . a báró urért . . .

Aztán elfutott a leány. A báró nem értette a leány szavait. Csak úgy sejtette és ez a sejtelem gyötörni, kínozni kezdte.

Gondolkozva, tépelődve tért szobájába vissza s mikor lefeküdt, még akkor is a leány szavai csengtek fülébe. Csak nagysokára aludt el.

Álmában is csak azt a fakadó rózsabimbót, azt az imádkozó angyalt látta.

Talán az a leány is róla álmodott. Hisz oly édesen mosolygott, a mint csak szerelmes leány mosolyoghat az ő szíve választottjára . . .

II.

Mikor *Poprády* báró megtudta a kétségbeejtő valót, nem atkozódott, nem indulatoskodott. Tudta, hogy itt hiába minden. Megalázni nem fogja magát az előtt az ember előtt, kinek eddig ura volt. Nyugodt, szinte vidám hangon szólt a tisztartóhoz . . .

— Köszönöm uram a hűséges szolgálatot. Jó lecke volt ez nekem. De se baj. Anynyim maradt tán, hogy megélhetek belőle szép szerényen. De dolgozni fogok s tán boldogabb leszek, mint eddig voltam. Ezt kívánom önmagának is. Isten velünk!

Aztán megindult kifelé. A tisztartó meg csak bámult utána. Erre nem volt elkészülve, hogy a báró ily nyugodtan fogadja a csapást. Hiába örült hát előre a megnyult arenak, a kétségbeesett kifakadásoknak.

Poprády meg füttyörészve ment végig a

Deér.

egyen? De nem hagyta a kárát sem és jelentést tett az esetről a hatóságnak, mire megindították a nyomozást az eltűnt ötförintos után.

— **(A vita vége.)** Kalóci György és Stemler Lajos belfüggő-pusztai cselédek valami fontos dolog fölött vitatkoztak, de sehogy sem tudtak dülőre jutni. Kalóci ugyancsak kemény legény lehet. Vitatkozásban nem szereti a tréfát, de azt sem tűri, hogy valaki neki ellentmondjon vagy vele feleseljen. Szentül el kell azt hinni, amint ő azt állítja, mert ha nem, akkor jaj annak. Azért járt pórul Stemler Lajos is, mert nem akarta Kalóci György nézetét elfogadni, hanem hevesen vitatkozott vele. Kalóci tehát, hogy kézzelfogható módon meggyőződtesse társát szavai igazságáról, vasvillát fogott és azzal úgy vágta fejbe Stemler Lajost, hogy az most élet és halál közt lebeg.

— **(Kóbor cigányok.)** Felső-Leperd vidékét e hét elején kóbor cigányok lepték el és alaposan garázdálkodtak, míg a dombovári csendőrség meg nem zavarta multságukat. A főcinkosok Kovács Mari és Kolompár Kati cigányasszonyok, kiknek vagy negyven kiló liszt és egy csomó baromfi meg nem engedett módon való elsajátítása nyomja lelküket, a tamási járásbírósnak lettek átadva. A füstös kompánia többi tagjait pedig illetőségi helyeikre toloncolták el.

— **(Adózók figyelmébe.)** Dragonescu Döme kir. tanácsos és pécsi kir. pénzügyigazgató a következő hirdetményt bocsátotta ki: 46./15n. szám 1899. Hirdetmény. A fölhatalmazási törvény kihirdetettvén, fölhivatik az adózó közönség, hogy összes — netalán mult évről hátramaradt, valamint a folyó évi — már esedékessé vált állami adótartozásait és közadók módjára beszédendő egyéb hátralékaikat az említett törvény kihirdetése, vagyis a jelen hirdetmény keltétől számítandó tíz nap alatt annál is inkább fizessék be, mert ellenesetben az összes esedékes tartozás az 1883. évi 44. t. c. 55. és következő §§-ai értelmében azonnal végrehajtás útján fog beszédetni. Pécselt, 1899. évi március hó 21-én. — E hirdetményvel együtt a kir. pénzügyigazgató rendeletet intézett a vármegye valamennyi községi és körjegyzőjéhez, melyben fölhivja ezeket, hogy egyrészt a fönnidézett hirdetményt a legkiterjedtebb módon tegyék közhírré; másrészt a hirdetményben kitett tíz nap alatt adót szedjenek, e határidő elteltével pedig a nemfizetők ellen a végrehajtást fogantatosítsák. A tíz nap azonban pénteken elteltvén, jó lesz fizetni az adót, mert jön a végrehajtó!

— **(Az após.)** A rossz nyelvek csak az anyósokat szokták folyton gúny tárgyává tenni, pedig az apósok is megérdemelnék néha, ha rá kerülne a világ nyelvére. Ilyen apósa van Baarban Jung Jánosné született Krencser Katalinnak is. Ugyanis a menyecskével az apósa Jung Mihály nem igen él barátságos viszonyban s ha csak teheti nemcsak szóval, de tetteleg is bántalmazza az asszonyt. Legutóbb már annyira ment a menyé iránti elleneszenve, hogy mikor egyedül voltak otthon, egy bottal véresre verte az asszonyt. A verekedő apóst feljelentették a mohácsi járásbírósnál.

— **(Modern betörők.)** A tizenkilencedik század végén már ilyenek is vannak;

olyan betörők ezek, kik a kor »legujabb vívmányai« szerint végzik el betörő munkáikat. Művészetük — ugvanis — abban áll, hogy nem a házak vagy lakások ajtait törik fel s így igyekeznek a házba jutni, hanem vagy a háztetőn, vagy a kéményen át hatolnak be. Így történt ez a napokban Málom községben is, a hol Pusztai Ferenc házában padlásáról eddig ismeretlen tettesek több, mint tizenöt frt értékű élelmiszert hordtak el. A betörésnek sehol sem látszott a nyoma, a vizsgálat azonban kiderítette, hogy a tettesek a kéményen keresztül jutottak be a padlásra. A modern betörőket most keresik.

— **(Hát csak azért!)** Kelemen Imre p.-bogádi lakos a napokban mit sem sejtve ment hazafelé a korcsmából, amidőn egyik ismerőse, Förster János ottani legény szó nélkül megtámadta és arcul ütötte. Kelemen sem volt rest, hanem megfogta a verekedő legényt s megkérdezte tőle hogy:

— Öcsém, hát miért ütöttél meg!

Mire a legény csak úgy félvállról adta meg a választ:

— Hát csak azért!

S ezzel újra nyakon teremtve Kelemen, futásnak eredt. A dolognak a bíróság előtt lesz folytatása, a hol Kelemen panaszt emelt a két pofon irányában a verekedő legény ellen.

— **(Ellopott kocsi.)** Tischler János ujbányai lakos udvarából a napokban éjnek idején eddig ismeretlen tettesek egy könnyű szekér kocsit elvittek. A káros feljelentésére megindított nyomozás során azonban az elvesztett kocsit már másnap reggel megtalálták Sauer Antal ugyanottani lakos udvarán, ki azonban állítólag mit sem tud arról, hogy miként került az idegen kocsi az ő udvarára. Nem lehetetlen, hogy az egész csak boszu műve, s hogy Sauernak valamely haragosa csak azért cipelte el Tischler udvaráról a kocsit, hogy Sauert a lopás gyanujával megterhelje. Az igazságot különben a megindított vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Megszökött cseléd.)** Az utóbbi időben már napi rendben vannak a cselédszökések. Folyó hó 27-én ismét Marócy János udvardi lakos gazdálkodó Balogh Vera nevű cselédje szökött meg, s magával vitte a vele egy helyen szolgált fivére, Balogh Antal ezüst óráját is. A tolvaj cselédleányt most keresik.

— **(A közegészség érdekében.)** A rendőrség — a szeszélyes időjárásra tekintettel, mikor a járványos betegségek különböző nemei uralkodnak — lehetőleg rajta van, hogy a közegészség érdekében mindent elkövessen. Legujabban a sütőmesterekre és a gyümölcs-árusokra parancsoltak rá, hogy áruikat letakarva tartsák és a vevőket csak a megveendő árukhoz engedjék nyulni, mert ha összefogdossák a többit is, könnyen rajtuk hagyhatnak az érintkezés folytán valami fertőző miazmát. Hát ez a rendelet nagyon előrelátó, de haszna csak úgy lesz, ha nemcsak papiroson marad, hanem betartását szigorúan ellen is őrzik. Különösen ajánlatos ez a piaci árusokkal szemben, hol bizony száz és száz ember válogat naponkint a gyümölcs és sütemény között.

— **(Megugrott hazardjátékosok.)** Pécselt is folyik ugyan most a rendőrség előtt az eljárás holmi szerencsejátékosok

ellen, de ezek nemcsak hogy nem ugranak meg a büntetés elől, hanem nagyon is biztonságban érzik magukat, mert leszurnak egy kis pénzbiroságot s kezdik ott, a hol elhagyták. Ezek a megugrott hazardjátékosok, kikről itt szó lesz, nem uri gyerekek, kik a papák pénzét bizzák Fortuna istenasszony szégyére s kik helyett a büntetés pénzt is a papák fizetik le, hanem amolyan szerencsétlen flótások, kik megakarták korrigálni a szerencséjüket valamelyik kiskorcsmában. Szüle János és Szegvárdi János, faddi illetőségű munkásemberek — persze munka nélkül — az illetők, kiket a rendőrség hazardjátékon kapott és tiltott szerencsejáték címén a bíróság megbüntette őket. Mivel pénzüik nincs, le kellett volna ülniök a büntetést s ez elől ugrottak meg ismeretlen tájakra, hol szabad a — vásár, addig, a meddig ott is rajta nem csipik őket. A megugrott hazardjátékosokat most kőrözik.

— **(Tulajdonos kerestetik.)** A mult év nyarán találtatott egy ezüst női zsebróra. A ki megtalálta, magánál tartotta, azonban valami jóakarója feljelentette a rendőrségnél, honnan jogtalan elsajátítás miatt áttették ügyét a bírósághoz. A bíróság elítelte a »becsületes megtaláló« címéért nem áhító ember, az órát pedig átküldte a rendőrséghez, hogy keressék meg a tulajdonosát. Az óra igazolt tulajdonosa tehát most jelentkezhetik a rendőrségen, hol elveszett tulajdonát átveheti.

— **(Kifosztott pince.)** Gordisán Szabó Samu és Peti Jánosnak a szőlőben levő pincéit egyik közelmúlt éjszaka feltörték és onnan minden elemelhető elloptak. A betörők után a nyomozás megindulván, a tettesek Makai György és Szarkándi Sándor siklósi napszámosok személyében ki is puhatoltattak. Tettüket be is ismerték s most a bíróságtól várják büntetésüket.

— **(Ismét belékelt koponyák.)** Ugyilátszik a nagy hét minden szomorúságával nem képes egy néhány embert az italozástól visszatartani. Ezt igazolja az az eset is, mely a napokban Magyar-Üröghön történt, hol Katona Vince és Kovácsics Zsigmond odaváló legények a korcsmában összeveszve egymással, Katona Vince egy akácfa bottal belékelt a cimborája fejét. A belékelt fej történetének a bíróság előtt lesz folytatása.

— **(Egyházmegyei hírek.)** Koch Gyula ujonnan felszentelt áldozópap husvét hét-főjén fogja első miséjét bemutatni Szigetvárott. Az ujmiséshez Virág Ferenc, karkáplán fogja az alkalmi szónoklatot tartani. — Tichy Sándor, teveli segédlelkész, betegsége miatt szabadságotlatott.

— **(Az ellopott kenyér.)** Várossi Ferenc szöködi lakos házában a napokban kenyereket sütöttek, s a kész kenyereket kitették hűlni a tornácra. Délben azonban, midőn be akarták vinni a kenyereket, azoknak csak hűlt helyét találták. Valószínű, hogy valakit elcsábított a friss, ropogós cipók kellemes illata, s az elvitte őket magával. A gyanu egy kóbor cigány asszonyra esik, kit a délelőtti folyamán ott láttak kóborogni az udvaron.

— **(Tűz.)** Mint értesülünk, a napokban Cserkut községben Gallér János ottani gazda házában egy szénaboglya kigyuladt, melyet

azonban még idejében sikerült eloltani. A kár mintegy nyolcvan forint, de ez is megtérül, mert a szénaboglya biztosítva volt.

— **(A nőorvosok ellen.)** A német egyetemek diáksága kezd a nők orvosi studiuma ellen állást foglalni. A berlini egyetem fekete tábláján, mint a lapok jelentik, a hallei egyetem orvostanhallgatóinak fölhívása jelent meg, mely hevesen kikel az ellen, hogy a nők az orvosi pályára készüljenek és fölszólítja a berlini kollegákat, hogy ez ellen velük egyesülve tiltakozzanak. A nőekkel, úgymond a fölhívás, a cinizmus vonult be az egyetembe; mióta a nők az orvosi tudománnyal foglalkoznak, a megbotránkoztató jelenetek napirandén vannak. A nőemancipáció ilyen módon kalamitássá lesz, melynek útját kell állani.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A kaposvári kis és középkereskedők egyesületének alapszabályait, — valamint a bátai kath. ifjúsági egyesület alapszabályait a belügyminiszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— **(A szép Mayer.)** Marseille-ből pikáns zsarolás hírére vitte világgá a táviró. A vádlott M. ur, a ki levelet irt egy előkelő osztrák vagy magyar uri asszonynak s megfenyegette, hogy ha nem fizet neki négyszázötven frankot, botrányos leleplezést fog róla nyilvánosságra bocsátani. A megtámadott asszony elküldte a levelet a marseillei törvényszéknek, a mely megindította a vizsgálatot M. ellen. A szenzációs hír most kibontakozott a titokzatosság homályából. A megfenyegetett dámában első hallásra mindenki azt a regé-

nyes szőke hercegasszonyt sejtette, a kiról az utolsó időben oly hatalmas erővel zengett a hír harsonája s ma kiderült, hogy ezuttal se nem magyar, hanem lengyel hercegnőről van szó, a ki egy tengerparti fürdőn beleszeretett a délceg M. urba, a kit ugyan hogy is hivhatnának másképp, mint — Mayernek? A szerelem szenvedélytől izzó levelet diktált a szép asszony tollába s a szép Mayer, a ki különben norinbergi cikkekben utazott, e levelet használta fel zsarolása alapjául. Botránynyal fenyegetőzött, ha nem kapja meg a kért négyszázötven frankot; régi szerelme azonban nem félt a botránytól, a melynek most a följelentés után, a szép, a hódító Mayer esett szármalmas módon áldozatul.

— **(Honvédszobor-émlék Selmecebányán.)** Mint értesülünk, Selmecebánya város lelkes közönsége egy monumentális honvédszobor felállítását vette tervbe a szabadságharc hőseinek emlékére. A gyűjtések ez irányban már nagyban folynak; ez ügyet Ocsovai Ocsovszky Vilmosné, Selmecebánya volt polgármesterének özvegye vette kezébe több dicső honleány vezetésével. Midőn e hirt közreadjuk, pártolól foglalunk állást e nemes eszme mellett. Ki lelkesül a hazaszeretetnek e magasztos megnyilatkozásán, járuljon hozzá filléreivel. Az adományok Ocsovai Ocsovszky Vilmosné urnő, vagy a városi pénztár címére Selmecebányára küldendők. Az adományokat hirlapilag nyugtázzák.

— **(A nemesi címek védelme.)** Németországban ujabban rendkívül szigoruan

üldözik a nemesi címek bitorlóit. Így pl. egy nyugalmazott kapitánynak, aki a katonaságnál mindig használta neve előtt a »von« szócskát, nem adták ki a nyugdíjat, mert a nyugtára a nevét »von« szócskával irta. Pört kellett indítani a katonai kincstár ellen; nemességét nem tudta ugyan igazolni, de azt bebizonyította, hogy már az atyja is »von«-nal irta a nevét; kegyelemből megengedték neki, hogy a nevét ő is »von«-nal írja. — Legujabban a legrégebb westfáliai családok egyikéből származó Ascheberg báró ellen is indítottak pert, mert az Ascheberg bárói családnak 1200 körül nyomaveszett s csak a tizenharmadik század elején tűnt fel újra. Ascheberg bárót fölszólították, hogy leszármazását 1200-ig igazolja, mert különben megfosztják a címétől. A münsteri törvényszék fölmentette Ascheberg bárót a címbitorlás vádjára alól, mert Ascheberg leszármazását 1720-ig igazolta, valamint azt is, hogy már nyolc őse használta a bárói címet. Az államügyész a münsteri törvényszék ez ítéletét meglebbezte.

— **(Anyakönyvi rendelet.)** A belügyminiszter rendeletet küldött a városhoz és vármegyéhez, melyben felhivandónak mondja a közönség figyelmét arra, hogy a halva született gyermekek és méhmagzatok ezentúl szintén bejelentendők az anyakönyvi hivatalokban. Ezzel őrzik majd ellen hivatalosan, hogy hány élet megy — veszendőbe, a mi még a napvilágot sem pillantotta meg. Eltemetni sem szabad ezeket orvosi vizsgálat mellőzésével. Ki a rendelet ellen vét, szigorú pénzbüntetés alá esik.

volt, csodaszép szemeiből meg pajkos elevenesség s élénk figyelem sugárzott.

Könnyedén, játszva felelt, a legbonyolultabb kérdéseken is eligazodott s bámulatos leleményességgel s hihetetlen gyorsasággal vágta ki magát mindenből.

Angelo szép, magas leány lett, impozáns alak, olyan igazi tábornok-leány. Egyszerű sötétkék ruhában volt, melyet csupa szeszélyből arany nyakgallérral ékített. A haja most is olyan bodrosan szőke és rövid volt, mint régen.

Nyugodtan, hidegen beszélt s ellentétben Kleo ragyogó, szívarványos előadásával, klasszikus rövidséggel fejezte ki gondolatait.

Konrád, ki csak olyan zömök barna fiu maradt, azzal a különbséggel, hogy arca nem volt olyan gyerekesen pufók s mozdulatai higgadtabbak, meggondoltabbak lettek, úgy felelt, mint egy ravasz diplomata. Élénk fekete szemeiből kimosolygott a fufangos fiókprókátor, ki szorgalmas, tanult és fortélyos, de a szíve mindamellét becsületes, szinarany.

Herkules festői alak volt, erőteljes, izmos, karcsu. Kék szemeiből a rendes melankólikus, lágy kifejezés helyett valami veszedelmes hév sugárzott, a mint szinte feleszmélve álmatag mélaságából tüzzel és szenvedélyesen beszélt.

Nagyon kedves volt fehér arcával és selymes, szőke bajuszával.

Azután Jenő következett. Csinos gyerek volt, szinte leányosan gyöngéd vonásokkal, de tüzes szemekkel s szintén ügyesen felelt az ő könnyed, kedves modorában.

szenvedő suhanc semmittevással, léhaságokkal, vagy üres spekulációval tölti az idejét.

Hát bizony, megváltoztak az idők és az emberek, Hymen csödbe jutott, a szerelem régi szép mese, a boldog család: otthon pedig ritka, mint a fehér holló.

De hogy miért van ez így, azt nem tudom. Anyáink a hibásak, mi magunk, vagy a léha, erőtlenség ifju nemzedék, melyet magával sodor a kor szelleme; ki tudja?

Talán kevés a jó anya, a gondos feleség. Mind, mind eszeveszetten sietnek élni, lázasan törnek előre, élvezik a jelen muló gyönyöreit, elfelejtve a tegnapot és nem törődve a holnappal.

Sokat akarnak, többet, mint a mennyi másnak van s ez a hiu versengés örült pazarlásokra ragadja őket. Ki gondol az élvek izgató örömei között, vagy később a fájdalom és szegény keserű óráiban a síró gyermekre? Ágyacskáját a dada szobájába állítják. Az anya szent kötelességeit közömbös idegenre ruházzák, nem gondolva meg, hogy az elhanyagolt gyermek satnya teste, lelke lesz az ő legkeserűbb bűnhődésük. Vajjon visszatér-e valaha a régi emberek igénytelen, naiv, patriarchális boldogsága? Isten tudja.

Most, a mint a sarokban ült és csöndesen énekelt, elnézegettem. Milyen fáradt és szomorú.

Egyszerre megszűnt a dal. A két fiucska, kik eddig hallgatva ültek a szőnyegen, Minervához simultak és szepelve rebegték:

— Miért sírsz, Minerva néni, hiszen mi jók vagyunk?

Minerva mosolyogni kezdett és keblére ölelte az anyalszőke fejeket.

— **(Postahivatal Gerjenben.)** A pécsi posta- és távirdaigazgatóság értesítette Tolnamegye közigazgatási bizottságát, hogy a kereskedelemügyi miniszter Gerjenben postahivatal felállítását határozta el; az új postahivatal a paksi posta- és távirdahivatallal napenkénti egyfogatu kocsiküldőnc postajáráttal lesz összekötve s a postatakarékpénztár közvetítő hivatala gyanánt is működni fog. A postamesteri állásra a pályázat már ki van írva s annak betöltése után a postahivatal azonnal megnyílik.

— **(Tolnamegye közgyűlése.)** Tolnavármegye most tartotta meg tavaszi rendes közgyűlését igen élénk érdeklődéssel Döry Pál alispán elnöklésével, mert Széchenyi Sándor főispán betegen Ajaccióban tartózkodik. Ezen az ülésen rendezték véglegesen a megyei és gyámpénztár különválasztását s ebből kifolyólag az ujonnan szervezett gyámpénztárnoki állásra Bodnár István eddigi megyei ellenőrt választották meg. Ellenőr lett Kovách Aladár; árvaszéki II. jegyző Laky Ottmár.

— **(Tűzoltószert a házban.)** Közéletekben különösen olyan helyeken, hol a tűz esetleg igen nagy károkat okozhat, színházakban, képcsarnokokban, levéltárakban, stb. tűzoltószereket szoktak készen tartani, hogy az esetleg támadt tüzet gyorsan elolthassák, mielőtt az még elharapódzhatna. Újabb időben sikerült olyan tűzoltószert előállítani, melyet kevés költséggel akárki könnyen megszerezhet és ezáltal házát nagyobb tűzveszélytől megóvhatja. E célra 20 font közönséges

konyhasót és 10 font szalmiaktól 30 liter vízben kell föloldani és az oldatot lehetőleg vékony üvegekbe tölteni. Ezeket az üvegeket jól bedugaszolva és lepecsételve őrizzük. Ha tűz támad, elég ezekből az üvegekből néhányat úgy a tűzbe dobni, hogy eltörjék; a kiömlő folyadék kisebb tüzet nagyon gyorsan elolt.

— **(Tolvaj asszony.)** Német Mária mohácsi lakosnőtől a napokban egész csomó ruhaneműt elloptak. A káros feljelentés az esetet, a nyomozás során kitűnt, hogy a lopást Valler Istvánné Schneider Teréz követte el, a ki ellen most a bíróság folytatja a további eljárást.

— **(Kard a vasutasoknak.)** A m. á. v. igazgatósága, mint a hazai vasutak igazgatói értekezletének ügyvivője, még 1895-ben egy a hazai vasutak alkalmazottainak egyenruházatára vonatkozó szabályzati tervezetet terjesztett fel a kereskedelemügyi miniszterhez. A miniszterium annak idején ezt a tervezetet ad acta tette és a m. á. v. igazgatósága most újabb felterjesztést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez, a melyben az egyenruha-szabályzat terveinek keresztülvitelét megsürgeti. Ez az újítást involváló szabályzati tervezet annyiban különbözik a régi szabályrendelettel, hogy az altisztek, személypénztárkezelők s a szolgák egyenruházatát a régi szabályzat szerint fentartani kéri, míg a hivatalnokok és gyakornokok egyenruházatát különös ünnepélyes alkalmakkal úgy kívánja megváltoztatni, hogy a díszruhához kardot hordhassanak.

Menyasszonyi ajándékok.

A leggyöngédebb érzés kifolyása azon szokás, melynek következtében az esküvőre menő új párt és különösen a menyasszonyt

ajándékokkal halmozzák el a rokonok és a jó barátok, nem is szólva a vőlegényről a ki igen gyakran egész vagyont érő ajándékkal kedveskedik szíve választottjának. Az ilyen ajándékoknál a fő, hogy ne csak értéket képviseljenek, mert hiszen másképen elvesztik jelentőségüket, nincs értelmük, hanem hogy szemre is szépek, izlésesek és tetszetősek legyenek.

A legújabb praktikus korban egyre nagyobb tért hódít azon szokás, hogy a menyasszonyi ajándékokat az ugynevezett háztartási cikkek közül válogatják. Ez tetszés dolga és a bájos menyasszonyok egyenlő jó szívvvel és hálás elismeréssel fogadják azokat, legyenek azok például akár karkötők vagy például egy szép thea készlet, szép függő lámpa, ezüst evő készletek, szép ezüst gyümölcs-névjegy-tartó kosár.

A menyasszonyi és minden fajú egyéb ajándékokból utolérhetetlen szép raktára van Schönwald Imre pécsi ékszerésznek.

Nem is raktár az már, hanem valóságos iparművészeti tárlat a magyar, francia és angol ötvösipar remekei vannak itt, fölhalmozva meglepő gazdag sokféleségben, de minden egyes tárgy magán hordja a művészi izlés bélyegét, mely egyaránt hirdeti úgy az illető iparág tökéletességét, mint Schönwald Imre választékos izlését, a ki ezzel a tárlattal is bizonyosságát adta annak, hogy Pécs várost s annak közönségét a legmagasabbra becsüli és őket úgy akarja és képes kiszolgálni, mint a milyen kiszolgálásban Paris és London legelőkelőbb közönsége részesül.

Alig van tanulságosabb valami, mint egy látogatás Schönwald Imre üzletében. Óriás értékű tárgyak vannak itt fölhalmozva szemkápráztató fényben, megkapó művészi formában és mindamelllett a lehető legolcsóbb árak mellett.

— Jók vagytok és jók lesztek édeseim. Ez a két gyermek a mi reménységünk, hiszen ők már a jövő fiai. Erőseknek és jóknak neveljük őket. Higgyék el, ők bátoritanak, ha elfáradunk a küzdelemben s nekünk édes vigaszt nyújt az a tudat, hogy van, kikért dolgozunk.

Még most is gyakran eszembe jut Minerva kisaszonynak ez a mondása.

Mielőtt hazatértünk volna, Renée lábujjhegyen hozzám lépett és óvatosan a fülembe sugta:

— Neked jó arcod van, hát őszintén megmondhatom, a mit gondolok. (Kivétel nélkül mindenkit tegezett.)

És sohasem fogok így sirni, mint a nénikéim, mert férjhez megyek. Tudom, hogy ők nem akarják, de meglesz.

Elmosolyodtam.

— Csak nem most rögtönösen, Renée?

— Ugyan ne tréfálj velem. Én mindig komolyan beszélek. Majd később, ha nagy leány leszek.

— És ugyan kihez mennél férjhez?

— Azt még nem tudom. De azt tudom, hogy sohasem fogok sirni, mert boldog leszek.

— Hogyan?

Renée dacosan nézett a szemem közé.

— Akarni fogom.

Megcsókoltam a furcsa kis leányt és azt mondtam neki:

— Légy jó Renée és boldog leszel.

— Te is.

Elnevettem magamat, mire ő kíváncsian kérdezte:

— Hát te nem akarsz férjhez menni?

— Miért ne? Később nincs kizárva. De most ta-

nulniom kell. Aztán, végre egyedül is boldog lehet az ember.

Renée kételkedve rázta fejét.

— Azt hiszed? Meglehet, hogy igazad van. Én azt gondolom, jobb, ha többen vagyunk, mert úgy legalább egymás boldogságának is örülhetünk.

Újra megöleltem a gyereket.

— Igazad mégis neked van, te kis bölcs. A jó Isten legyen veled és vezéreljen utaidon.

Ezzel elváltunk.

Még egy párszor talalkoztam Reneével, mielőtt feljöttem volna az egyetemre, aztán már majdnem elenyészett emlékezetemből, míg a véletlen ismét összehozott vele.

Most azonban felveszem ismét az elejtett fonalat s lehető legrövidebben vázolom a bekövetkezett eseményeket.

Izgalmas napok előtt állunk. A nyolcadik osztályvizsgát általában fényes eredménnyel tettük le s dobogó szívvvel vártuk az érettségit, melynél — köztudomásulag — gyakran néminemű szekaturáknak van alávetve még a legértelmesebb, igazán «érett» fej is.

Engem különösen az izgatott, hogy édes atyám betegesen teküdt s nem tölthettem minden percet a drága beteg mellett, miután készülnöm kellett.

Mintegy félálomban vonul el előttem mindaz, a mi ezután történt.

Mintha most is látnám a hatos kompánia tagjait a vizsgálóbizottság előtt.

Kleo olyan bájos volt nagyleányos öltözetében is, mint egy baba. Hajából szeszélyes fürtök hulltak le apró füleire és fehér homlokára. Arca rózsaszínű és mosolygó

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. március 29. reggeli 7 óraker.

Barometer (redukált) = mm. 69.9 (emelkedő.)

Hőmérsék = 1.0 °C

» maximuma : 10.3 °C

» minimuma : 1.8 °C

Párányomás : 4.0 mm.

Relatív nedvesség : 100.

Felhőzet : 10° ~~~~~ 2 Str..

Szélirány s erő E. 1.

Csapadék 24 órai : —.—

Változás nem várható.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ **Petőfi-Album.** A szabadságharc évfordulója alkalmával nem mulaszthatjuk el tisztelt olvasóink figyelmét újból föl hívni arra a fölötté érdekes, minden magyar ember zongoráján nélkülözhetetlen kötetre, melyet a Rózsavölgyi és Társa cég hazánk függetlenségi harcának félszázados évfordulójára *Petőfi-Album* cím alatt nagy anyagi áldozattal kiadott. A kötet tudvalevőleg halhatatlan költőnk legszébb verseinek megzenésítését — számszerint 100 dalt — tartalmazza. Az izléssel kiállított és Petőfi Sándor legsikerültebb arcképével díszített kötet ára kötve 4 korona.

○ **Hrabovszky Lajos hátrahagyott versei.** A korán elhunyt aradi hírlapíró és poéta: Hrabovszky Lajos hátrahagyott versei *Kisértetek* cím alatt kötetbe gyűjtve, elhagyták a sajtót. E verskötetre életében még ő maga hirdetett előfizetést, melynek megjelenését sorvasztó, kinzó betegsége késleltette, hirtelen bekövetkezett halála pedig végleg megakadályozta. Az elhunyt barátai azonban anyagi áldozatoktól sem riadtak vissza, sok utánjárással összegyűjtötték mindazon verseit, melyek részint különféle hírlapok tárcahasábjain jelentek meg, részint pedig hátrahagyott iratai között voltak és azokat kötetbe foglalva, még a költő által adott cím alatt megjelentették. A költő emlékének tisztázására vonatkozó utolsó tartozás volt ez, egy koszoru most már diszes sirjára, melynek leveleit maga a költő írta tele rajongó lelke szerelmes verseivel. A becses verskötet egy koronáért megrendelhető az Aradi nyomda-részvénytársaságnál.

○ **Somogyi Károly** színigazgató ma — tehát elég későn — adja tudtára a színházlátogató közönségnek, hogy a pótszezont, mely ápril közepéig tart, ápril 2-án (husvét vasárnap) kezdi meg. Hogy milyen darabbal s milyen társulattal, azt még korainak tartja elárulni, hanem a bérlőket jó eleve felkéri, hogy vendégszereplés esetén fizessék meg az árkülönbözetet, a mi a rendes szezonhoz hasonlóan a pótszezomban is élvezendő bérelti jogaikra nézve ilyenkor előáll. Egyébiránt pedig a nagyhéten nincs a színházban előadás.

○ **Színészek vizsgája.** A színészegyesületben Budapesten tegnap tartották meg a felvételi vizsgákat. Az egyesületbe felvették a Somogyi-fele szintársulathól Faludiné *Erdei* Vilmát is.

○ **Színészek költözködése.** Mint értesülünk, *Tiszay* Dezső, az új pécsi színigazgató Miskolcra a napokban már utnak indított új mecsekalji pátriájába négy vaggont tömve szín-

házi butorokkal és díszletekkel; társulatának nagy része pedig már elutazott első nyári állomására, Deésre, hol husvétvasárnapján a »Bányamester«-rel nyitja meg előadásainak sorozatát.

Törvénykezés

§ **Bigamia.** *Mórocz* Károly mohácsi lakos, a kettős házasság büntetével vádoltan állott hétfőn délelőtt a pécsi kir. törvényszék előtt. Akként történt a dolog, hogy *Mórocz* Károly Salamonvárott 1888-ban törvényes házasságra lépett egy *Éder* Teréz nevű özvegy-asszonnyal, kit azonban egyévi házasság után elhagyott. Ekkor *Mórocz* Bánfiszegen lakó édes apjához ment, ahol négy-öt hónapot tartózkodott. Bánfiszegről Mohácsra utazott s itt *Herner* József nevű barátját akarta felkeresni, annak feleségétől azonban arról értesült, hogy *Herner* József meghalt. *Mórocz* Károlyt azonban barátjának halála legkevésbé sem gátolta abban, hogy néhány napig vendége maradjon a szép özvegynek, kivel csakhamar szorosabb ismeretségre lépett. Néhány évig vadházasságban élt az özvegygel, kinek *Mórocz*tól két gyermeke is származott s ekkor az özvegy, ki *Mórocz*ot még legénynek hitte, arra bírta rá szeretőjét, hogy vele házasságra lépjen. *Mórocz* Károly erre hajlandónak nyilatkozott s 1897. évi november hó 20-án a mohácsi anyakönyvvezető előtt házasságot kötött özv. *Herner* Józsefnél; az anyakönyvvezető előtt legény voltát *hamis bizonyítvánnyal* igazolta. A bizonyítványon látható »Pusztaszentlászlói ág. ev. hitv. lelkészi hivatal« köriratu pecsétet *Mórocz* Károly saját beismerése alapján itt Pécsen készítette. Időközben *Mórocz* Károly első felesége, *Eder* Teréz tudomást szerzett férje hollétéről és második házasságának megkötéséről s kettős házasság büntette miatt panaszt emelt ellene a pécsi kir. törvényszék előtt, mely *Mórocz* Károlyt saját beismerése és tanuk vallomása alapján a vádban bűnösnek mondván ki, *egy és félévi* börtönre ítélte. Ugy vádlott, mint terhére a kir. ügyész felebbeztek.

§ **Hamis vád.** *Kovacevits* Mato, versembi lakos rágalmozás miatt pert indított *Klaits* Marko és *Bischof* János mezőőrök ellen, mert azok őt mezőrendőri kihágással vádolva feljelentették. *Kovacevits* Matot azonban a községi előjáróság mezőrendőri kihágásért tényleg elítélvén, a rágalmozás miatt indított per alapját vesztette s a mohácsi kir. járásbírósa — ahol az ügy folyt — *Klaits* Markot és *Bischof* Jánost felmentette, kik a felmentő ítélet alapján *Kovacevits* Mato ellen *hamis vádaskodás* miatt tetek feljelentést. A feljelentés folytán a pécsi kir. törvényszék hétfőn megtartott végtárgyalása folyamán *Kovacevits* Matot a hamis vádaskodás büntetében bűnösnek mondta ki és *hat* havi börtönre ítélte. Vádlott és a kir. ügyész felebbeztek.

§ **A végtárgyalások hallgatósága.** Mióta nyilvánossá lett a végtárgyalás és a bűnös embereket a kíváncsiak szemeláttára és fülhallatára itéli el az igazságszolgáltatás, igen sok szó esett már a végtárgyalások hallgatóságáról. Ennek ugyan megvan a maga külön természetrajza. A lehető legvegyesebb és egymáshoz mégis nagyon közel álló elemek keverednek itt össze s kötnek ismeretséget a hallgatóság padjain. Telen rendszeren tele van a terem olyan alakokkal, akik a hideg ellen keresnek menhelyet s találnak is, mert nincs belépő-díj s nem válogatják meg az embereket. A legszürkébb és legunalmasabb tárgyalásokat is képesek ezek végigszenvedni, anélkül, hogy bármi csekély érdeklődést is mutatnának a tárgyalás menete iránt. De hiszen jobb is így. Mert akadnak olyanok is közöttük, akik tanulni jönnek ide s bizony néha tanulnak is eleget. Azután meg ellesik a módját, melyik bünt lehet a legolcsóbban el-

követni, már úgy, hogy a legkisebb büntetés jár érte. Ilyenekből verődik össze leginkább a terem hallgatósága, mely reggeltől estig kitart és lopja az időt.

§ **Megsértett járásbíró.** A pécsi sajtó-bírósa januárban az esküdtszék verdiktje alapján négy hónapi fogházra s kétszáz frt. pénzbüntetésre ítélte *Strausz* Béla ügyvédi irnokot, a ki a perlaki járásbírósa vezetőjét, *Horváth* Csongor Jánost egy brosürben meg-rágalmazta. *Strausz* semmisségi panaszszal fordult a kuriához, ez azonban elutasította tegnap a panaszt. Így hát az elítelt tovább ülheti a négyhónapi fogságot a pécsi kir. ügyészség börtönében, hová mindjárt a sajtó-bírósa ítéletekor bevonult, nem bírván kezesekeket állítani, kik a semmisségi panasz eldölteig jót álltak volna mellette szabadlábbon hagyása érdekében.

§ **Husvét szünet a bíróságnál.** A törvényszék ítélő tanácsai csütörtöktől kezdve az ünnepek utáni szerdáig nem üléseznek. A büntető járásbírósa husvét szünete is ez időre esik.

T a n ü g y.

)(**Salamon József ösztöndíj.** A »baranyamegyei tanítótestület« által létesített *Salamon* József ösztöndíjra a kir. tanfelügyelő pályázatot hirdet. Pályázati feltételek: 1. Az ösztöndíj elnyerésére folyamodhatnak telekezeti különbség nélkül a pécsi és baranyamegyei népoktatási tanintézetekben működő és működött tanítók és tanítónők fiu vagy leánygyermekei, kik az ország valamely felső nép- és polgári iskolájába, felsőbb leányiskolájába, tanító és tanítónőképző intézetbe, továbbá reáliskolába, gimnáziumba, vagy más középiskolába mint rendes tanulók járnak és jó magaviselet mellett tanulmányaikban is jó előmeneteit tanusítanak. 2. A pályázók kérvényeiket (a gyermek helyett a szülő) 1899. évi május hó 30-ig a »Baranyamegyei Tanítótestület« elnökénél, *Reberics* Imrénél nyujtsák be. A kérvényben melléklendő a születési és utolsó iskolai bizonyítvány, a folyó tanév időszak értesítője és az annak igazolására szolgáló okmány, hogy a szülők egyike Pécsen, vagy Baranyamegyében a népoktatási intézetekben, mint tanító működik vagy működését itt fejezte be.

Közgazdaság.

□ **A buzaring.** A márciusi buza árát fölhajtotta a ring erőszakos, indokolatlan eljárásával, lehetővé téve azt, hogy a román és szerb buza is Budapestre szállítható volt, a mely mennyiség előbb-utóbb a magyar gazdaközönség terményeire káros hatással lesz. A magyar kereskedői világ és a földbirtokos osztály az üzelmektől távol tartotta magát és ez főleg a budapesti és vidéki sajtó tőzsde-tudósítójának, *Reich* Jenő és *Társa* nagykereskedőknek köszönhető, amely cég már januárban figyelmessé tette a nagyközönséget a keletkező ringre és annak káros következményeire. És tényleg a lapok jól értesültségének eredménye az, hogy a március havi nagy árhullámzásoknál egyetlen egy fizetéseképtelenségi eset sem fordult elő.

□ **Állatbeviteli tilalom.** Az osztrák kormány sertésvész miatt a sertéseknek Ausz-

triába való bevitelét Baranya, Somogy és Tolnavármegyék területéről egy legújabbán kiadott rendeletével eltiltotta.

□ **A vásár számokban.** Husvétii pótvásárunk a rossz idő miatt alig tartott két napig. Tegnap már senki sem volt a vásáron, melynek eredménye számokban a következő: átírás történt 282, új marhalevél kiállított 98 darab. Tehát a vásáron nem volt még csak négyszáz eladás sem, pedig a kínálat a felhajtás csekélységéhez képest is elég nagy volt.

□ **Gazdasági egyletek.** Ugy látszik, hogy a földművelésügyi miniszter élénken érdeklődik a gazdasági egyletek és körök működéséről, mert a héten egy leiratának kapcsán egy több pontból álló kérdő ívet küldött meg kitöltés végett a városhoz és a megyéhez. A leiratban meg van említve az ok, mely miatt a miniszter a gazdasági egyletek és körök működését tudni óhajtja. Azt célozza tulajdonképpen a miniszter, hogy a majd beküldött és kitöltött kérdő-ívek alapján az ország összes hasonló egyleteire nézve a gazdaság érdekeit előmozdító szabályzatot akar megalkotni.

TÁVIRATOK.

— **Elsülyedt hajó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berlinből jön a híre, hogy a „Dankbarkeit“ nevű hajó az északi tengeren egész személyzetével elsülyedt.

— **A miniszterelnök husvétja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Széll Kálmán miniszterelnök bécsi útja előtt átvette képviselői mandátumát. A miniszterelnök ma Bécsből Rátótra utazik, hogy ott töltsse a husvétii ünnepeket.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán 10 ezer koronát nyert a 36.995 számú sorsjegy.

— **Békekonzferenciái képviselőink.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Haagában a békekonzferencián kormányunkat *Welsheim* Rudolf és *Okolicsányi* László fogják képviselni.

— **Lemondó nagykövet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy *Nigra* olasz nagykövet lemondani készül.

— **Elfogott sikkasztó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben *Hubert* Rudolfot, a máramarosszigeti népbank igazgatóját, a ki tizenhatezer forintot sikkasztott, elfogták.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. márc. 29.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.24; későbbi szállítás: 8.43. — *Tengeri*, májusra: 4.55. — *Rozs*, márciusra: 7.94. — *Zab*, őszre: 5.67. —

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák* hitelrészvény: 369.50. — *Magyar* hitelrészvény: 397.50. — *Államvasut*: 365.00. —

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Állandó nagy

Butor-kiállítás

Pécsett, Király-utca és Széchenyi-tér sarkán
a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben.

Mindennemü asztalos és kárpitozott butorokból ebédlők, hálósobák, uri szoba, salon és boudoir berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árak. Túlhalmozott raktár miatt most 30% leszállított árakon.

Ugyszintén Angol és mindennemü I. rangú gyártmányu **kerékpárok** (bicykli) raktára.

GÜNSBERGER MÓR

nagy-kanizsai villamos üzemü butorgyárának raktárában.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák, mindennemü fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)